

Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

« Έν εκκλησίαις εύλογείτε τόν Θεόν »

ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟ ❖ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2018 ❖ Αριθ. Φύλ. 92 (131)

Οι Άγιοι στην εποχή μας

Οι Άγιοι είναι οι κάτοικοι του Παραδείσου και κάθονται κοντά στο θρόνο του Θεού. Και Άγιοι είναι όσοι έκαναν πράξη τις εντολές του Θεού, τον νόμο του Ευαγγελίου. Έκαναν βίωμα όσα εντέλλεται ο Θεός, έπαθαν πολλά θυσιάζοντας ακόμη και αυτή τη ζωή τους. Γι' αυτό δεν έπαψαν ποτέ να στέλνουν στην στρατευομένη Εκκλησία το μήνυμά τους: ότι το Ευαγγέλιο μπορεί να γίνει πράξη, να γίνει ζωή. Και τότε ο φωτοδότης Χριστός με τη δόξα Του αντιδοξάζει όλους τους αξίους και Αγίους του. Αυτό σημαίνει, πως ο Θεός και η Αλήθεια του Ευαγγελίου δεν παλιώνουν και δεν παρέρχονται ποτέ. Το σώμα του ανθρώπου, που είναι από χύμα, αφού νικήσει στον πόλεμο των παθών μπορεί να κατακτήσει την αρετή. Αυτό σημαίνει ότι ο άνθρωπος μπορεί να σωθεί με την τήρηση των εντολών του Θεού και να θεωθεί, όπως οι Άγιοι, που του συμπαρίστανται πάντοτε στον ειλικρινή προσωπικό αγώνα του.

Η Εκκλησία μας είναι ενιαία «κοινωνία των Αγίων» από την Πεντηκοστή ως το τέλος των αιώνων, που ο Θεός θα κρίνει τον κόσμο στη Δευτέρα Παρουσία. Η Θεία Λειτουργία και τα άγια Μυστήρια της Εκκλησίας στα οποία μετέχει (έστω και αναξίως πολλές φορές) ο κάθε πιστός, τον ικανώνουν να δέχεται στα βάθη της υπάρξεώς του το φως το αληθινόν, του αγίου Πνεύματος, όπως ψάλλουμε αμέσως μετά την θεία Κοινωνία. Αυτό ακριβώς συμβαίνει και με κάθε ιερό μυστήριο, που τελείται εν αγίω Πνεύματι, στο οποίο καλείται να μετάσχει ο πιστός.

Τα ιερά μυστήρια είναι η πύλη της αγιότητας της Εκκλησίας! Και το δρόμο αυτό μπορεί να τον βαδίσει ο κάθε πιστός, όπως τον βάνισαν και οι Άγιοι στον κόσμο, στον πόλεμο των διωγμών, στην έρημο, στην τουρκοκρατία, στους σύγχρονους διωγμούς αθέων καθεστώτων.

Οι Άγιοι, που μετέχουν σ' αυτή την αγιότητα της Εκκλησίας, μας δείχνουν πόσο αξεχώριστα και αδιαίρετα είναι πάντα ενωμένα τα μέλη της θριαμβευούσης και της στρατευομένης Εκκλησίας. Η αγιότητα είναι χάρισμα και δωρεά. Ο ουρανός και η γη στην Εκκλησία γίνονται ένα σώμα, όπου ανήκουμε όλοι, ως **«κοινωνία Αγίων**. Αυτή η κοινωνία των Αγίων είναι που τρέφει και ποτίζει πνευματικά τα τέκνα της Εκκλησίας.

Στην τιμή των Αγίων, με τις διάφορες γιορτές στη μνήμη τους, πρέπει να δούμε την τιμή προς το Σώμα του Χριστού. Οι Άγιοι, τους οποίους γνωρίζουμε και γιορτάζουμε τη μνήμη τους, είναι ένα μικρό μονάχα τμήμα από το αμέτρητο πλήθος, που είναι το σύνολο των Αγίων.

Όμως αυτοί, οι φίλοι του Θεού, μεσίτες και πρεσβευτές πρόθυμοι, αδελφοί μας μεγαλύτεροι, μας δίνουν το χέρι, για να προχωρήσουμε μαζί το δρόμο της θεώσεως. Μας δείχνουν τις πηγές των υδάτων και φωνάζουν στον καθένα: **«έλα και πιες»**.

Μας δείχνουν το ιερό Ευαγγέλιο και μας λένε:

«Αυτό το βιβλίο δεν είναι σαν τ' άλλα.

Και ούτε είναι ανεφάρμοστο.

Εμείς το εφαρμόσαμε.

Διαβάστε το και σεις, όπως σας το προσφέρει και το ερμηνεύει η αγία μας Εκκλησία».

ΤΟΠΙΚΟΙ ΑΓΙΟΙ

Κάθε τόπος έχει και τους Αγίους του, έχει τους δικούς του πρεσβευτές και μεσίτες προς τον Θεόν. Και ο τόπος αυτός έχει πολλούς αγίους κοντά στο θρόνο του Θεού.

1.	Άγιος μάρτυς Δάναξ της Αυλώνας	16 Ιανουαρίου
2.	Άγιος νεομάρτυς Χρήστος ο κηπουρός	12 Φεβρουαρίου
3.	Άγιος νεομάρτυς Νικήτας ο Αρβανίτης	19 Φεβρουαρίου
4.	Άγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες	9 Μαρτίου
5.	Άγιοι μάρτυρες Δάναξ και Θερίνος	23 Απριλίου
6.	Άγιος Δονάτος, επίσκοπος Ευροίας Βρύνας)	30 Απριλίου
7.	Άγιος μάρτυς Δονάτος του Βουθρωτού	6 Μαΐου
8.	Άγιος νεομάρτυς Ιωάννης ο Αρναούτης	19 Μαΐου
9.	Άγιος Ιωάννης ο βασιλεύς εκ Βλαδιμίρ	22 Μαΐου
10.	Όσιος Νήφων ο εκ Λουκόβου Αγ.Σαράντα	14 Ιουνίου
11.	Άγιος μάρτυς Ίσαυρος και οι συν αυτώ	17 Ιουνίου
12.	Άγιος ιερομάρτυς Έρασμος	20 Ιουνίου
13.	Όσιος Διονύσιος ο Κορυτσαίος	24 Ιουνίου
14.	Άγιος ιερομάρτυς Άστειος, επ. Δυρραχίου	6 Ιουλίου
15.	Άγιοι επτά μάρτυρες Περεγρίνος, Λουκιανός, Πομπήϊος, Ησύχιος, Παππίας, Σατορνίνος και Γερμανός	7 Ιουλίου
16.	Άγιος νεομάρτυς Νικόδημος του Ελμπασάν	10 Ιουλίου
17.	Άγιος μάρτυς Τρύφων Σεκίστης Μπερατίου	14 Ιουλίου
18.	Όσιος Κλήμης,	27 Ιουλίου
19.	Αγία Αγγελίνα, πριγκίπισσα των Σέρβων	30 Ιουλίου
20.	Όσιος Σωφρόνιος ο Αγιαννανίτης	18 Αυγούστου
21.	Άγιος ιερομάρτυς και ισαπόστολος Κοσμάς ο Αιτωλός	24 Αυγούστου
22.	Ομολογητής της Πίστεως Νεκτάριος Τέρπος	1 Σεπτεμβρίου
23.	Όσιος Ιωάννης ο Κουκουζέλης	1 Οκτωβρίου
24.	Όσιος Νείλος ο Εριχώτης	12 Νοεμβρίου
25.	Όσιοι Γοράσδων και Αγγελάριος	26 Νοεμβρίου
26.	Άγιος Σοφιανός, επίσκοπος Αργυροκάστρου	26 Νοεμβρίου
27.	Απόστολος Καίσαρ	8 Δεκεμβρίου
28.	Άγιος ιερομάρτυς Ελευθέριος	15 Δεκεμβρίου
29.	Άγία Ανθία, μητέρα αγίου Ελευθερίου	15 Δεκεμβρίου
30.	Όσιος Ναούμ	23 Δεκεμβρίου

Θα συμπεριλάβουμε στη συνέχεια και τη ζωή ορισμένων από τους αγίους.

Ο άγιος Κοσμάς ο Αιτωλός Ιερομόναχος και ισαπόστολος

Γεννήθηκε το 1714 στο Μέγα Δένδρον της Αιτωλίας της Ελλάδος. Ο πατέρας του ήταν υφαντής στο επάγγελμα και η μητέρα του κατάγονταν από το Βραχώρι Θεσπρωτίας.

Οι διώξεις των Τούρκων μετά από περιπέτειες τους έφεραν στο χωριό Ταξιάρχες Τριχωνίδος και αργότερα στο Μέγα Δένδρον Αιτωλίας, όπου και γεννήθηκε ο Άγιός μας. Ο αδελφός του Χρυσάνθος έγινε δάσκαλος στην Κωνσταντινούπολη και στη Νάξο, όπου πέθανε το 1785.

Ο Κώστας, όπως λεγόταν τότε, πριν γίνει μοναχός, σπούδασε στα σχολεία της Σεγδίτσας Παρνασσίδος και στη Λαμποτινιά, όπου έκανε και τον υποδιδάσκαλο για λίγο καιρό. Πέρασε από το σχολείο των Αγράφων για να καταλήξει το 1749 στην Αθωνιάδα σχολή του Αγίου Όρους. Το 1758 έγινε μοναχός στην Ι. Μονή Φιλοθέου του Αγίου Όρους και έλαβε το όνομα Κοσμάς. Αργότερα χειροτονήθηκε διάκονος και ιερέας. Έμεινε στο Άγιον Όρος 17 χρόνια όπως ο ίδιος το είπε σε κάποια Διδαχή του.

Το 1760 πήγε στην Κωνσταντινούπολη, έλαβε την ευλογία και άδεια από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Σεραφείμ τον Β΄ και ξεκίνησε το μεγάλο ιεραποστολικό του έργο. Από τα περίχωρα της Κωνσταντινουπόλεως πέρασε στη Θράκη, Μακεδονία, Ήπειρο, Αχρίδα, Αλβανία και κατόπιν στα νησιά του Ιονίου και Αιγαίου πελάγους, στη Στερεά Ελλάδα, για να καταλήξει τα τελευταία χρόνια της ιεραποστολικής του πορείας στα χωριά της Μουζακιάς και του Μπερατίου.

*Τοιχογραφία του Αγίου Κοσμά,
πάνω από τον τάφο του Αγίου.*

Τα κηρύγματά του αποτέλεσαν ανασταλτικό παράγοντα στο μεγάλο διωγμό του εξισλαμισμού των Χριστιανών. Εκτός από την κατηχητική του διδασκαλία, προσπαθούσε να δημιουργήσει Σχολεία για μικρούς και μεγάλους. Γιατί πίστευε ότι έτσι οι Χριστιανοί θα διαβάσουν το Ευαγγέλιο και θα καταλαβαίνουν τη Θεία Λειτουργία. Ήταν αυστηρός προς όλους εκείνους που αντιδρούσαν στο ιεραποστολικό του έργο και προσπάθησε να καλλιεργήσει ένα φρόνημα σεβασμού της ημέρας της Κυριακής, αφιερωμένης στο Χριστό και στην Εκκλησία.

Ευρισκόμενος στο Κολικόντασι του Μπερατίου, πήγε προσωπικά να πάρει άδεια από τον Πασά της περιοχής για να κηρύξει. Ο Πασάς όμως είχε υποσχεθεί στους αιωνίους εχθρούς της πίστεώς μας, τους Εβραίους, την εξολόθρευσή του.

Την 24η Αυγούστου του 1779 οδηγήθηκε έξω από το Μπεράτι, στο δρόμο προς Κολικόντασι, κοντά στον ποταμό Άψο, όπου και απαγχονίσθηκε από τους δημίους του Κουρτ Πασά.

Το σώμα του το έρριξαν στο ποτάμι και μετά από λίγες ημέρες ανασύρθηκε από τον ιερέα Μάρκο της Ιεράς Μονής Παναγίας στο κολικόντασι, όπου στο νάρθηκα του Ναού έγινε η ταφή του Αγίου.

Από εκείνη τη στιγμή τα θαύματά του ήταν τόσα ώστε όλοι οι Χριστιανοί τον τίμησαν ως άγιο και νέο ιερομάρτυρα της Εκκλησίας μας.

Η μνήμη του επίσημα καθορίσθηκε με απόφαση του Οικουμενικού Πατριαρχείου το έτος 1961, να τιμάται την 24η Αυγούστου. ■

**Άγαπητοί μου άδελφοί
καί τέκνα μου άγαπητά!
Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζονται.
Αὐτά τά δύο
ὅλος ὁ κόσμος νά πέσει ἐπάνω σας
δέν μπορεῖ νά σᾶς τά πάρει,
ἐκτός καί τά δώσετε μέ τό θέλημά σας.»**

30 Απριλίου Μνήμη του αγίου πατρός ημών ΔΟΝΑΤΟΥ επισκόπου Ευροίας (Βρύνας)

Γεννήθηκε το 330 μ. Χ. στην πόλη Ευροία. Σπούδασε στο Βουθρωτό, όπου δίδαξε μέχρι τα 30 του χρόνια. Το έτος 360 χειροτονήθηκε επίσκοπος της πόλεως Ευροίας, στην οποία αρχιεράτευσε περί τα 60 χρόνια, διδάσκοντας και βαπτίζοντας τους ειδωλολάτρες της επαρχίας του, διακρινόμενος για την αγία ζωή του. Η φήμη της αγιότητός του ενισχύθηκε και με τα πολλά και μεγάλα θαύματα που έκανε, όπως αυτό με τη θανάτωση ενός δράκοντος στην περιοχή Σωρεία και απήλλαξε την μοναδική πηγή νερού από το δηλητήριο του θανατηφόρου ζώου.

Το θαύμα έγινε γνωστό και στην Κωνσταντινούπολη, όπου αυτοκράτορας ήταν ο Μέγας Θεοδόσιος (379-395), του οποίου η κόρη έπασχε από αθεράπευτη ασθένεια.

Προσκληθείς ο άγιος Δονάτος στα ανάκτορα θεράπευσε με τη δύναμη της προσευχής του την κόρη του βασιλέως, εξασφαλίζοντας μεγάλο σεβασμό από τον αυτοκράτορα και τους κατοίκους της Πόλεως.

Ο Θεοδόσιος του χάρισε ένα τόπο, Ομφάλιο λεγόμενο, στην επισκοπική του επαρχία και πολλά χρήματα, ώστε όταν επέστρεψε έκτισε μεγαλοπρεπή Ναό, όπου προετοίμασε και τον τάφο του.

Πήρε μέρος στην Β΄ Οικουμενική Σύνοδο το 381 μ.Χ.

Κοιμήθηκε στις 30 Απριλίου του έτους 387/88 σε μεγάλη ηλικία. Υπήρξε δημοφιλής άγιος. Υπηρέτησε το Χριστό, την Εκκλησία και το ποίμνιό του.

Δίκαια η υμνολογία της Εκκλησίας μας τον εγκωμιάζει και τον αποκαλεί **«πανεύφημον, πανσεβάσμιον, παμμακάριστον, πανθαύμαστον, στύλον της Εκκλησίας, Ευροίας το καύχημα, πηγήν ιάσεων, πατέρων αγλαΐσμα, αστέρα πολύφωτον, αρετών ενδιαίτημα, λειμώννα εύοσμον και φωστήρα τηλαυγέστατον»**. ◻

**« Άγιοι γίνεσθε,
ὄτι ἐγὼ ἅγιος εἰμί! »**
(Α΄ Πέτρου, α. 16)

14 Ιουνίου

Μνήμη του οσίου πατρός ημών ΝΗΦΩΝΟΣ του εκ Λουκόβου Χειμάρρας (σήμερα Αγίων Σαράντα)

Ο όσιος Νήφων γεννήθηκε το 1315 μ. στο χωριό Λούκοβο της επαρχίας Χειμάρρας, γι' αυτό και μερικοί βιογράφοι του τον ονομάζουν Χειμαρριώτη. Ο πατέρας του ήταν ιερέας. Σε ηλικία 10 ετών πήγε στην ιερά Μονή Αγίου Νικολάου στο χωριό Μεσοπόταμος της επαρχίας Δελβίνου, όπου έγινε μοναχός και χειροτονήθηκε ιερέας σε ηλικία 20 ετών.

Από μικρός διάβαζε την Αγία Γραφή και βίους Αγίων. Είχε μεγάλη δίψα να μάθει περισσότερα για το Χριστό και την πνευματική ζωή. Έτσι έφθασε στο Μοναστήρι της Παναγίας κοντά στο χωριό Γηρομέρι της επαρχίας Φιλιατών. Εκεί γνώρισε ένα Σιναΐτη ασκητή, του οποίου έγινε υποτακτικός. Στη Μονή Γηρομερίου διδάχθηκε τα περί πνευματικής ζωής και μοναχικής πολιτείας από τον ιδρυτή της Μονής, τον όσιο Νείλο τον Εριχωίτη.

Ο όσιος Νήφων μετά την κοίμηση του Σιναΐτη γέροντά του έφυγε για το Άγιον Όρος, όπου παρέμεινε έγκλειστος στο σπήλαιο του οσίου Πέτρου του Αθωνίτου στην περιοχή της Μεγίστης Λαύρας. Από εκεί έρχεται στα ασκητήρια του Μεγάλου Βασιλείου, όπου παρέμεινε 14 χρόνια. Πολλοί ήθελαν να γίνουν μαθητές του, μεταξύ αυτών και ο συμπατριώτης του Μάρκος. Παρέμεινε στην περιοχή ως Ιερέας άλλα 4 χρόνια και ύστερα πήγε στα Καυσοκαλύβια, όπου γνώρισε τον όσιο Μάξιμο τον Καυσοκαλυβίτη, του οποίου έγινε πιστός υποτακτικός και πρώτος βιογράφος του. Σ' ένα σπήλαιο των Καυσοκαλυβίων τελείωσε την παρούσα ζωή του στις 14 Ιουνίου του έτους 1411.

Η Εκκλησία μας τον κατέταξε μεταξύ των Αγίων και τιμά την μνήμη του στις 14 Ιουνίου. ◻

«Η συνταγή του Αγίου»

Ήρθε προχθές μία πολύ καλή φίλη να μου κάνει επίσκεψη. Με το που της άνοιξα την πόρτα, αμέσως το ένιωσα. Ήταν ως το λαιμό. Όχι μόνο την είχαν αδικήσει, μα και τη συκοφάντησαν. Η αγανάκτηση την έπνιγε, και ήρθε, λέει, να μου τα πεί να ξεσκάσει.

Έπρεπε με κάθε τρόπο να τη βοηθήσω. Το πόσο υπέφερε το έβλεπα καθαρά.

Ασφαλώς δεν έπρεπε να μεταχειριστώ ούτε παρηγοριές ούτε νουθεσίες. Δίνουμε τόσες συμβουλές ο ένας στον άλλο, που αν έπιαναν έστω και οι μισές, κανένα πρόβλημα δεν θα υπήρχε στη γη μας.

Και να τι μου ήρθε αστραπιαία στο νου για να της πω.

Κάποτε ζούσε ένας άγιος γέροντας. Τόσο τα λόγια του ξεκούραζαν και γλύκαιναν τις πονεμένες ψυχές των ανθρώπων, που έτρεχαν σ' αυτόν μικροί και μεγάλοι.

Ξέρεις με ποιόν τρόπο κατόρθωνε να μαλακώνει τις θυμωμένες ψυχές και να συμφιλιώνει τους εχθρούς;

Τους έλεγε αυτή τη συνταγή, που μετά από χρόνια έμεινε με το όνομα «η συνταγή του Αγίου».

Αν κάποιος σας κάνει κακό, έλεγε, πρέπει να αναλάβετε την υπεράσπισή του στο δικαστήριο του Θεού. Να γίνετε συνηγόροι του.

Να ψάχνετε από δω, να ψάχνετε από κει, ώστε να του βρείτε ελαφρυντικά. Το ίδιο όπως κάνουν και οι δικηγόροι.

Μήπως οι δικηγόροι νομίζουν ότι όλοι οι πελάτες τους είναι αθώοι; Όχι βέβαια. Κι όμως ψάχνουν ελαφρυντικά.

Όσο πιο πολλές δικαιολογίες βρείτε και με όσο περισσότερη θέρμη υπερασπιστείτε τον εχθρό σας, τόσο μεγαλύτερη δικηγορική αμοιβή θα πάρετε.

Και αυτή την αμοιβή θα σας τη δώσει ο ίδιος ο δικαστής. Δηλαδή ο Θεός! ■

(Της Μαρίας Γουμενοπούλου απόσπασμα από το περ. «Ο Κόσμος της Ελληνίδος»)

« Η ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ »
ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣ
Ι. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΓΥΡΟΚΑΣΤΡΟΥ
Lagja " 11 Janari "